

Kerstavond

We lopen midden op de weg. Het is kwart voor twee in de nacht. De nog verse sneeuw knispert onder onze schoenzolen. Bij het licht van de lantarenpalen zie ik vlokken dwarrelen. Ik ben enorm opgetogen. De nachtmis is net voorbij en nu zijn we op weg naar de gedekte tafel. Mijn zus is naar een eerdere mis geweest om zo de dis te kunnen verzorgen, terwijl wij ons geborgen voelden in het knusse kerkje dat tot de laatste staanplaats gevuld was. Tussen al mijn broers en zussen in, loopt de dirigent die zojuist het koor heeft begeleid.

Wanneer we thuis arriveren staan de worstenbroodjes nog in de oven. Twee grote tafels zijn tegen elkaar geschoven en een papieren laken ligt erover heen gedrapeerd. Bordjes en kop en schotels gerangschikt naast elkaar. Glazen voor wijn en jus d'orange. De manden zijn gevuld met suikerbrood, kerststol, witte broodjes, rogge- en bruinbrood. In schalen liggen alle mogelijke vleeswaren en kazen. Tussen dat weelderige eten staan enkele kerststukjes. Iedereen feliciteert elkaar en wenst de ander een gelukkig kerstfeest. Stoelen schuiven naar achteren en men neemt plaats.

Ik hoor er helemaal bij. Mag voor het eerst mee opblijven, samen met mijn jongste broer. Dit was een hele grote wens van me en het is nog vele malen grootser dan ik me in mijn stoutste dromen had kunnen voorstellen. Wat een feest.

De soep wordt opgediend. Mijn zus komt met een schaal vol worstenbroodjes aangezet en kaarsen worden ontstoken.

Het leven is onbezorgd en rijk, kon het altijd maar zo blijven.